

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

*Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 70 ΙΟΥΝΙΟΣ 2025*

ΕΝΘΕΤΟ

"Ο ΒΑΓΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ"

Ποιοι παλιοί μάστορες της τέχνης έφυγαν τον ΙΟΥΝΙΟ

7 Ιουνίου 2023: Μνήμη Καραγκιοζοπαίχτη **Θανάση Σπυρόπουλου** (1931-2023), κορυφαίου καραγκιοζοπαίχτη της μεταπολεμικής Ελλάδας.

25 Ιουνίου 2008: Μνήμη Καραγκιοζοπαίχτη **Βάγγου** (1922-2008), σπουδαίου εκπροσώπου της Πειραιώτικης Σχολής του Θεάτρου Σκιών. **ΕΝΘΕΤΟ** (μαζί με τον «Αλογόκριτο») **«Ο ΒΑΓΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ»**, το βιβλίο που έγραψε ο Βάγγος, αφιερωμένο τόσο στην μνήμη του, όσο και στην μνήμη του **ΛΕΥΤΕΡΗ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ**, που επιμελήθηκε την έκδοση και που έφυγε αδόκητα και αυτός στις **19 Ιουνίου 2020**. Ευχαριστούμε την σύντροφο του αείμνηστου Λευτέρη κυρία **Αγλαΐα Λάτσιου**, για την ευγενή παραχώρηση των πνευματικών δικαιωμάτων.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

28 Ιουνίου 2009: Μνήμη **Μάνθου Αθηναίου** (Λιονέττη) (1925-2009), ενός από τους πιο ταλαντούχους καραγκιοζοπαίχτες.

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664

Διόρθωση κειμένων:

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
Εξώφυλλο
Φώτης Ράμμος

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται στο ψηφιακό έντυπο **“Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος”**, εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συντακτών τους, κάτι που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά και την αποδοχή τους από τους υπεύθυνους της ύλης του.

ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Γράφει ο Πάνος Καπετανίδης

"ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ"

«Ο Καραγκιόζης ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΟΣ» δημιουργήθηκε από εμένα και τον **Θωμά Αγραφιώτη**, όταν έγινε προσπάθεια από το τότε Διοικητικό Συμβούλιο να επιβάλει λογοκρισία στις απόψεις που εκφράζαμε, μέσα από το περιοδικό του Σωματίου «Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΜΑΣ».

Είχε μπει τότε η τρανή ιδέα να υπάρξει μια δήθεν «συντακτική επιτροπή» (επιτροπή από συνταξιούχους), κάτι σαν «ανεξάρτητη αρχή», για να ελέγχουν τα κείμενα, που θα έμπαιναν στο περιοδικό.

Στη Δημοκρατία μας, οι πολίτες καλούνται να ψηφίσουν ένα πολιτικό κόμμα που ανταποκρίνεται στην ιδεολογία και τις προσδοκίες τους και εάν αυτό το Πολιτικό Κόμμα αποκτήσει αυτοδυναμία, σχηματίζει Κυβέρνηση.

Αυτό ορίζει το Σύνταγμα των Ελλήνων και καθιστά την Κυβέρνηση υπόλογη απέναντι στους Πολίτες για λάθη, παραλείψεις και εσκεμμένες ενέργειες.

Ως Πολίτης, δεν επιθυμώ κανένα κομμάτι της Εκτελεστικής Εξουσίας να δίνεται σε φορείς, που ΔΕΝ είναι υπόλογοι απέναντί μου και απέναντι στην Κυβέρνηση που επέλεξα. Και αυτοί οι φορείς είναι οι κάθε λογής «Ανεξάρτητες Αρχές», που διορίζονται με κάποιους θολούς τρόπους και αποκτούν τελικό λόγο στη λειτουργία της Κοινωνίας μας, χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανένα.

Τέτοια Αρχή είναι η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, που διαρκώς επιβάλλει όρους και κανόνες, που απαγορεύουν στις αρχές να εγκαταστήσουν κάμερες ασφαλείας, όπως επιβάλλει η ανάγκη για την προστασία του Κοινού.

Τέτοια Αρχή είναι και η ΡΑΣ, που τα έκανε σκατά μεγαλειωδώς, όπως μας απέδειξε το τραγικό δυστύχημα στα Τέμπη.

Τέτοια Αρχή είναι και το ΕΣΡ, που επιτρέπει τον κιτρινισμό και τη δολοφονία χαρακτήρων και τα ψέματα που διασπείρονται, μέσα από τα ΜΜΕ.

Τέτοια Αρχή είναι και τα Πανεπιστήμια, που υποτίθεται ότι είναι «αυτοδιοίκητα» και έχουν καταντήσει μαγαζάκια κομματικών εξυπηρετήσεων και δημιουργίας κομματικών στρατών, ανεξέλεγκτα.

Δεν μπορούμε να δεχτούμε φορείς, που ΔΕΝ υπόκεινται σε Κοινοβουλευτικό και Δικαστικό έλεγχο, φίλοι μου. Εφόσον δεν ψηφίσαμε αυτές τις Αρχές, απαιτούμε να ελέγχονται εξονυχιστικά από τους αιρετούς Άρχοντες.

Όλα τα άλλα περί «ασύλου» και «ανεξαρτήτων αρχών» τα ακούω βερεσέ, μια και μας έχουν αποδείξει ότι είναι εστίες διαφθοράς και αυθαιρεσίας.

Να μην αναφερθώ σε δήθεν «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» (ΜΚΟ). Εκεί,

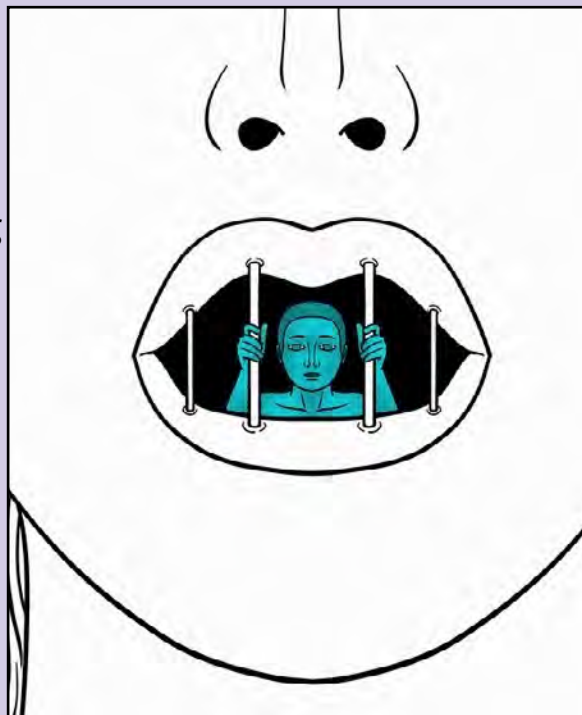
γίνεται το σώσε. Αφενός ένας Παναγιώτης Δημητράς με το προσωνύμιο «εθνικός μηνυτής», που ηγείται ενός φορέα, που ασχολείται δήθεν με την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα Βαλκάνια. Το Greek Helsinki Monitor δηλώνει ότι είναι μέλος μίας σειράς οργανισμών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την υπεράσπιση μεταναστών

και προσφύγων. Αυτός έκανε μήνυση σε όποιον τολμούσε να ξεστομίσει την λέξη «λαθρομετανάστης» και που αργότερα κατηγορήθηκε για ξέπλυμα χρήματος μέσω ΜΚΟ για μετανάστες.

Και δεν φτάνει που μας δημιουργούν προβλήματα εντός της χώρας (με τις διάφορες δήθεν «μικρή Μαρία, που δήθεν τη δάγκωσε σκορπιός»), αλλά μέσω των εχθρών της πατρίδας δημιουργούν διεθνή προβλήματα, με τελευταίο αυτό της δήθεν ανελευθερίας της πολιτείας απέναντι στους Δημοσιογράφους. Οι «Ρεπόρτερ Χωρίς Σύνορα» (δηλαδή μια ΜΚΟ, με έδρα το Παρίσι, που χρηματοδοτείται από ξένες τράπεζες και τον Σόρος και ιδρύθηκε από φιλοτραμπικό δημοσιογράφο, ο οποίος υποστηρίχθηκε από την Μαρίν Λεπέν), έκριναν ότι ο ελληνικός Τύπος είναι σε χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι στο Μπουρούντι και λίγο καλύτερη απ' ό,τι στην Ζάμπια. Μια οργάνωση, όμως, με σπόνσορες που της θέτουν σύνορα, δεν είναι η καλύτερη για να κρίνει την αξιοπιστία του παγκόσμιου Τύπου. Δηλαδή, τη χώρα του «γράφω ό,τι θέλω» και «κάνω ό,τι μου καπνίσει» να την εμφανίζουν ότι καταπιέζει την ελευθερία του Τύπου.

Για αυτές, λοιπόν, τις «ανεξάρτητες αρχές» πρέπει να το ξανασκεφτεί η πολιτεία και να αναθεωρήσει τα δικαιώματα και τις δικαιοδοσίες τους. Για, δε, τις διάφορες «Μη.Κυ.Ο.», μέσω των οποίων διαβιούν Έλληνες και ξένοι κηφήνες, για να κάνουν κακό στη χώρα, πρέπει να γίνει σοβαρός έλεγχος, τόσο στη δράση τους όσο και στο περιεχόμενό τους και αν πράγματι αξίζει, να διατηρηθούν, διαφορετικά να σταματήσει η χρηματοδότησή τους. Για, δε, τις ξένες ΜΚΟ, να αποκαλυφθεί ο ρόλος τους και να καταγγεληθούν ως ψεύτες και απατεώνες.

Τώρα, πείτε με «φασίστα»...

Πριν προχωρήσουμε στην
**ανάλυση του δραματολογίου
του νεοελληνικού Θεάτρου
Σιων** σε σχέση με τα νέα δεδομένα
της Πρωτοβάθμιας Ευρωπαϊκής,
αλλά και σύμφωνα με τις ανάγκες της
Δευτεροβάθμιας Ευρωπαϊκής, αξίζει να
ανσφειδούμε και σε μία αιχμή ιδιαιτερότητας
της εποχής:

Ζα έρχαι αυτά, είτε ως προφορία
έρχα, είτε ως αυτόνομες παραστάσεις (και ανεξάρτητα από την αξιοποίηση της ευάστες
επιχειρότητας στο λόγο τους), υιόνεύουν εήμερα από δύο σοβαρούς
απειλητικούς παράγοντες:

- Α) Ο πρώτος παράγοντας είναι η γήθη, καθώς οι εποχές αλλάζουν,
τα ενδιαφέροντα μεταβάλλονται και η προσφορά
είναι σαφώς μεγαλύτερη από τη ζήτηση, μέσα
στα πλαίσια ενός άριστου ανασχεδιασμού.
Β) Ο δεύτερος παράγοντας είναι πως παλαιά
έρχα υιόνεύουν από το βάρος του χρόνου, ο
οποίος γέφτει βαριά πάνω τους και τα απειλεί με το
ζήρως.

Το ανωτέρω διπλό φαινόμενο, ωστόσο, δεν
αφορά μόνο το νεοελληνικό Θέατρο Σιων, το
οποίο δεν διαμρίνεται ιδιαιτέρως και για την παραγωγή νέων έργων. Το ίδιο
φαινόμενο αφορά και άλλες ορειομαρτυρικές τέχνες, όπως π.χ. το θέατρο
ή τον υινηματογράφο ή αιόμα και την ποίηση.

Άλλα ήταν, π.χ., η δύναμη των ποιημάτων του Δροσίνου στην εποχή τους, τα οποία
όμως εήμερα με δυσκολία στέουν μερικές στην φθορά του χρόνου.

Άλλα ήταν η δύναμη των παλαιότερων γένων υινηματογραφιών
ταινιών μέχρι και πρόσφατα, παλαιά από τις οποίες ταίνες όμως εήμερα
δεν ενδιαφέρουν καθόλου τις επερχόμενες γενιές, παρότι την αναμφίβολη
αξία τους στην εποχή τους.

Η διαχρονικότητα, εξάλλου, δεν είναι πάντοτε ενιαία και αιώνια,
αιόμα ίσως-ίσως και για τα υλαισιά έρχα, τα οποία (έστω και με όση
υπερβολή) θεωρούνται αιθάνονται. Υπάρχει άραγε αιθάνονται στην
τέχνη και ειδικότερα σε έρχα τέχνης;

Το εν λόγω θέμα είναι σαφώς πέρα από το μέτρο και θα μας
αποσπαστεί ειδικότερα για την περίπτωση του νεοελληνικού Θεάτρου
Σιων σε σχέση με τον ελληνικό υινηματογράφο.

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης (Πατριάρχης ή Πατριάρχης)

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

70) Μαζί σας έξι χρόνια

ΦΙΓΟΥΡΕΣ: Τάκης Παλαιοθόδωρος

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Χρόνια σας πολλά!!!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ευχαριστούμε!!! Ευχαριστούμε!!!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Λίαν συντόμως έξι χρόνια κλείνετε!!!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ο θρίαμβος του 2019...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Διπλός θρίαμβος, μην πω τριπλός...
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Πριν και μετά από τον Ιούνιο του 2019...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Η Ελλάδα, ως τότε, είχε το μαύρο της το χάλι...
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Η Ελλάδα, Καραγκιόζη μου, χάλασε το 1981.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Α! Τόσο παλιά το πας.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μέχρι, τότε, οι Έλληνες ήταν ο καλύτερος λαός.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αλλά χαλάσανε έτσι ξαφνικά και απότομα;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ναι. Παρά τα μικρά διαλείμματα...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μέχρι που φτάσαμε στα 2019...
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ναι. Από τότε, στην Ελλάδα, όλα πάνε τέλεια.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ποιος το λέει αυτό;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ο λαός, Καραγκιόζη μου, ο σοφός λαός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δηλαδή εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Υποτίθεται ότι συμβολίζεις το λαό... Δεν είναι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Έτσι λένε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Άρα ξέρεις ποιους και γιατί τους εκλέγεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δηλαδή το 1981 χάλασα και τώρα είμαι καλός πάλι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Κατάλαβες τα λάθη σου, Καραγκιόζη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δηλαδή μέχρι το 1981, όλα ήταν τέλεια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Και πιο πριν, είχαμε ξένους εχθρούς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Α! Φταίγανε και οι ξένοι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ε, αυτοί μας καταστρέψανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δηλαδή; Πώς μας καταστρέψανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Με τις κυβερνήσεις, που μας είχανε επιβάλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Από πότε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Από το 1821 και μετά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μα εσείς δεν ήσασταν συνεχώς επάνω ως το 1981;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αυτό δεν έχει καμία σημασία, Καραγκιόζη μου.

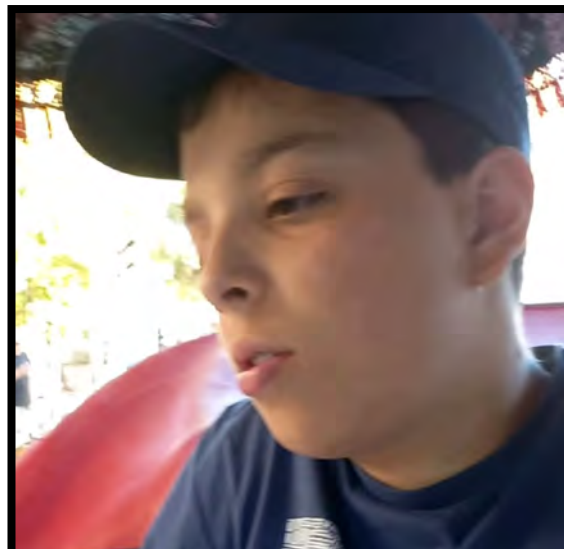
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μα σε έξι χρόνια τώρα, 2019-2025, όλα ακριβαίνουν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ανεβαίνουν και οι μισθοί, Καραγκιόζη μου.

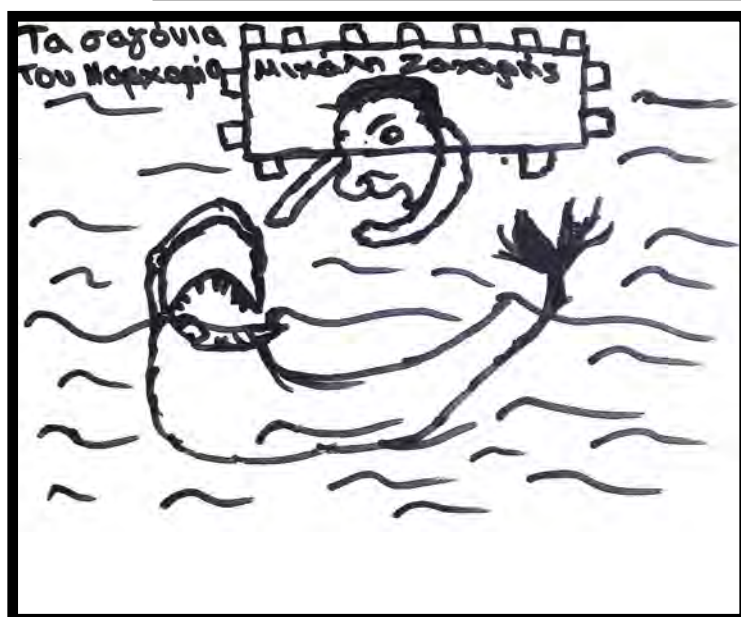
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δυσαναλόγως έξι χρόνια και όποιος αντέξει

και άλλα.

Μας στέλνει ζωγραφιές
ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΜΠΛΙΚΑΣ
από τα Γρεβενά

ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΚΑΙ ΕΓΧΡΩΜΟ ΣΧΕΔΙΟ

Οι αστείες και διδακτικές Ιστορίες του Ναστραντίν Χότζα

Επιμέλεια κειμένων:
Πάνου Καπετανίδη

1. Ναστραντίν

Πιστός μουσουλμάνος στην Τουρκία, όπου κάποιοι άνθρωποι ισχυρίζονται ότι εκεί βρίσκεται και ο τάφος του. Υπάρχουν κλειδωμένες τεράστιες πύλες στον τόπο του τάφου του. Ωστόσο, η ταφόπλακά του γράφει: "Μερικές φορές, δεν χρειάζεται κλειδί, για να περάσετε τις πύλες. Το μόνο που χρειάζεται να κάνετε, είναι να περπατήσετε γύρω από αυτές, καθώς δεν υπάρχουν τοίχοι".

2. Περισσότερο χρήσιμες

Μια μέρα, ο Ναστραντίν Χότζας άρχισε το αγαπημένο «τεϊοπωλείο» του και είπε: «Το φεγγάρι είναι πιο χρήσιμο από τον ήλιο». Ένας γέρος τον ρώτησε: «Γιατί, Χότζα μου;» και ο Ναστραντίν απάντησε: «Χρειαζόμαστε το φως περισσότερο κατά τη διάρκεια της νύχτας από ό,τι κατά τη διάρκεια της ημέρας».

3. Ο λόγος πρέπει να τηρείται

Ένας φίλος ρώτησε τον Χότζα:

- Πόσο χρονών είσαι, Χότζα;
- Σαράντα.
- Αλλά είπες το ίδιο πράγμα, πριν από δύο χρόνια!
- Ναι! Μένω πάντα πιστός στο λόγο μου!

4. Όταν αντιμετωπίζουμε τα πράγματα μόνοι

- Μπορεί να έχεις χάσει το γαϊδούρι σου, Ναστραντίν, αλλά δεν χρειάζεται να θλίβεσαι περισσότερο από ό,τι έκανες για το χαμό της πρώτης συζύγου σου.

- Αχ, αλλά αν θυμάστε, όταν έχασα τη γυναίκα μου, το μόνο που είχατε δηλώσει, συγχωριανοί, ήταν: Θα σου βρούμε μια άλλη. Μέχρι στιγμής, κανείς δεν πρότεινε να αντικαταστήσει το γαϊδουράκι μου.

5. Υποχρέωση

Ο Ναστραντίν, μια μέρα, έπεσε σε μια λίμνη. Ένας γνωστός του, έπεσε και τον έσωσε. Κάθε φορά που συναντιόταν με τον Ναστραντίν, του υπενθύμιζε την υπηρεσία, που του είχε προσφέρει. Όταν αυτό είχε συμβεί αρκετές φορές, ο Ναστραντίν πήγε στο νερό, πήδηξε μέσα, στάθηκε με το κεφάλι του ακριβώς πάνω από το νερό και φώναξε: «Τώρα είμαι σε υγρή κατάσταση, όπως θα ήταν, αν δεν με είχες σώσει! Αφήστε με ήσυχο».

6. Επαγωγικός συλλογισμός

- Πόσο χρονών είσαι, Χότζα;
- Τρία χρόνια μεγαλύτερος από τον αδερφό μου.
- Πώς το ξέρεις αυτό;

- Λογική! Πέρυσι άκουσα τον αδελφό μου να λέει σε κάποιον ότι εγώ ήμουν δύο χρόνια μεγαλύτερός του. Έχει περάσει ένας χρόνος. Αυτό σημαίνει ότι είμαι μεγαλύτερος κατά ένα χρόνο ακόμα. Θα πρέπει σύντομα να γίνω αρκετά μεγάλος, για να είμαι ο παππούς του.

7. Τους έκανε να τρέχουν

- Όταν ήμουν στην έρημο, είπε ο Ναστραντίν μια μέρα, έκανα μια ολόκληρη φυλή φρικτών και αιμοσταγών Βεδουίνων να τρέχει.

- Πώς το έκανες;
- Απλό! Το έβαλα στα πόδια και όλοι έτρεξαν από πίσω μου.

8. Ζητείται νονός

Κάποιος κατακτητής είπε στον Ναστραντίν:

- Χότζα, όλοι οι μεγάλοι ηγεμόνες του παρελθόντος είχαν τιμητικούς τίτλους με το όνομα του Θεού. Σε αυτούς, υπήρχε, για παράδειγμα, ο Προικισμένος από τον Θεό και ο Αποσταλμένος του Θεού, ο Θεόστεπτος, ο Θεοφύλακτος, ο Θεοπρόβλητος και ούτω καθεξής. Θα βρεις ένα ανάλογο όνομα για μένα;

- Θεός φυλάξοι", δήλωσε

ο Ναστραντίν.

9. «Ας γίνει το θέλημα του Αλλάχ»

Ο Χότζας, ως ευσεβής άνθρωπος, το έλεγε σε κάθε περίπτωση:

- Έτσι είναι, πάντα, σε κάθε περίπτωση.
- Πώς μπορείς να το αποδείξεις, Χότζα;
- Πολύ απλά, αν δεν ήταν να γίνεται πάντα, τότε σίγουρα κάποια στιγμή ή την άλλη θα μπορούσε να γίνει, έτσι δεν είναι;

10. Το περπάτημα

Ένα βράδυ, σε ένα έρημο δρόμο, ο Ναστραντίν είδε μια ομάδα ιππέων να τον πλησιάζει γρήγορα. Η φαντασία του άρχισε να δουλεύει, θεώρησε ότι θα τον απαγάγουν, θα τον ληστέψουν ή θα τον σκοτώσουν και τρόμαξε. Του κόλλησε η ιδέα ότι τον κυνηγάνε. Σκαρφάλωσε σε έναν τοίχο στο νεκροταφείο και χώθηκε σε έναν ανοιχτό τάφο, για να κρυφτεί. Αμήχανοι από τις παράξενες συμπεριφορές του οι ιππείς, που ήταν τίμια άτομα, τον ακολούθησαν. Τον βρήκαν τεντωμένο, να τρέμει.

- Τι κάνεις σε αυτόν τον τάφο; Σε είδαμε να τρέχεις από μακριά. Μπορούμε να σε βοηθήσουμε; Γιατί είσαι εδώ, σε αυτόν τον τόπο;

- Επειδή μπορείτε να θέσετε ευθέως ένα ερώτημα, δεν σημαίνει ότι υπάρχει και μια ευθεία απάντηση σε αυτό, δήλωσε ο Ναστραντίν. Τα πάντα εξαρτώνται από την άποψή σας. Εάν θέλετε να ξέρετε, όμως, εγώ είμαι εδώ για σας και εσείς είστε εδώ για μένα!

11. Επίδειξη μόδας

Κάποτε, όταν ο Ναστραντίν Χότζας ήταν σε επίσκεψη σε μία δυτική πόλη, είχε προσκληθεί να παραστεί σε μια επίδειξη μόδας. Πήγε και στη συνέχεια ρωτήθηκε αν του άρεσε.

- Είναι μια πλήρης απάτη, αναφώνησε αγανακτισμένος.
- Τι εννοείς; τον ρωτήσανε.
- Πρώτα σου λένε έλα να σου δείξω γυναίκες και στη συνέχεια προσπαθούν να σας πουλήσουν τα ρούχα!

12. Τα ξυρίσματα

Ο Χότζας περπατούσε στο δρόμο, όταν πέρασε ένας αξύριστος άνδρας. Ο Χότζας, του είπε:

- Όχι και τόσο συχνά ξυρίσματα βλέπω».
- Ε, είκοσι, τριάντα φορές την ημέρα, απάντησε ο αξύριστος άντρας.
- Τι; Πρέπει να είσαι ένα τέρας, αναφώνησε ο Χότζας.

«Από τον κινηματογραφικό Δραπετή στον Άγιο Ανδρέα»

Είναι κοινός τόπος ότι στην πέχνη δεν υπάρχει παρθενογέννηση. Κάπως έτσι, μέσα στα πλαίσια του ταξιδιωτικού και οδοπορικού στην «σαραγματοζομάνη» Πάτρα, μία από τις επισκέψεις μας ήταν και στον παλιό σταθμό των τρένων του Άγιου Ανδρέα, ο οποίος λειτουργεί λανθάνοντα και σήμερα. Εκεί, μέσα στα κουράγια των παλιών βαγόνων, πέρα σάβρα και οστά η αναβίωση της σκηνής στο τρένο με τους Κώστα Καζάκο και Γιάννη Νινιό από την ιταλική ταινία «Ο Δραπετής» του Λεντί Ζαντόλου.

Μανωλάκης ο Βομβιστής

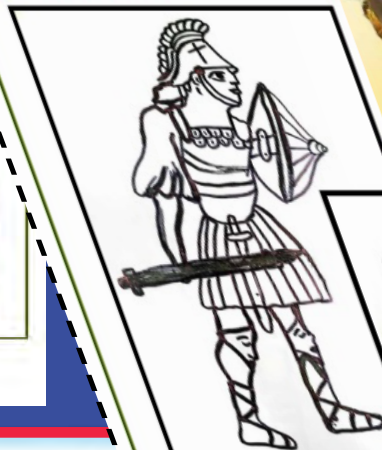
ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΘΕΣ:

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ 59ου ΤΕΥΧΟΥΣ

(Ιούνιος 2024)

**Τέσσερις εικόνες μιλάνε
όσο 4.000
λέξεις...**

Μας στέλνει
ζωγραφίες
ο ΘΑΝΑΣΗΣ

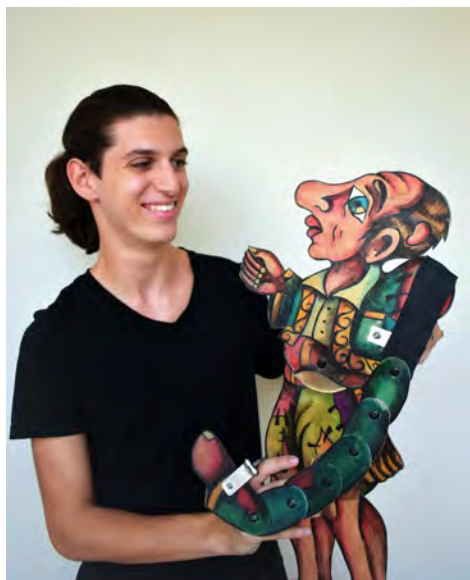
ΓΝΩΜΗ *Καραγιοζο-μάνη* Πάτρα

Είνα το γνήσιο οδοπορικό στην «μαραζιοζομάνη» Πάτρα, την πρώτη «χρυσή» του κέντρου της πόλης και των αρχών του 30ού (Μηκρός), αλλά και της αρχής και της «μικροσκοπίας» του Μεσοπολέμου και της «μαραζιοζομάνης» στην Πάτρα. Κάτι που τον περνούσαν στην Πάτρα, έτσι όπως αποτυπώθηκε (Θαύματος-Θεοδωρόπουλος). Κάτι που τον περνούσαν στην Πάτρα, έτσι όπως αποτυπώθηκε (Θαύματος-Θεοδωρόπουλος). Κάτι που τον περνούσαν στην Πάτρα, έτσι όπως αποτυπώθηκε (Θαύματος-Θεοδωρόπουλος).

«Καθημερινή» της Κυριακής 18 Φεβρουαρίου 1925. Ηταν, πρόκειται, πρώτα απ' όλα η ιδέα της «Καθημερινής» στην Πάτρα να επεκταθεί και να καλύψει και το νεοελληνικό θέατρο στην Πάτρα. Ηταν, πρόκειται, πρώτα απ' όλα η ιδέα της «Καθημερινής» στην Πάτρα να επεκταθεί και να καλύψει και το νεοελληνικό θέατρο στην Πάτρα. Ηταν, πρόκειται, πρώτα απ' όλα η ιδέα της «Καθημερινής» στην Πάτρα να επεκταθεί και να καλύψει και το νεοελληνικό θέατρο στην Πάτρα.

Θαύματος (Α.Β. Αθανάσιος) (Παράκληση ή Παράκληση)

Ο νέοι και ερασιτέχνες καραγκιοζοπαιχτές

ΑΘΗΝΑ

Νικόλας Πέππας

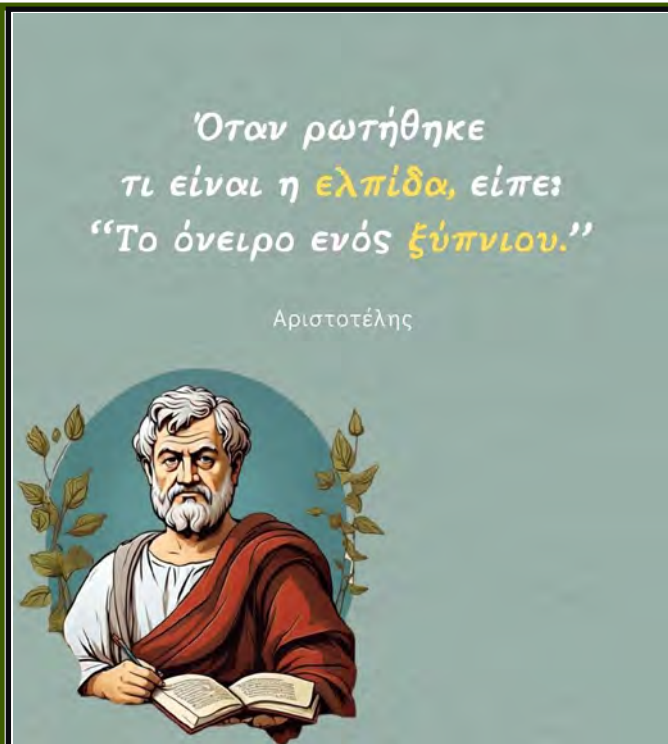
Ο Νικόλας Πέππας γεννήθηκε στην Αθήνα το 2004 και από μικρή ηλικία ασχολήθηκε με την τέχνη του Καραγκιόζη. Το ταλέντο του τον οδήγησε στο Καλλιτεχνικό Σχολείο Γέρακα, ενώ σήμερα φοιτά στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει συνεργαστεί με σημαντικούς καλλιτέχνες του Θεάτρου Σκιών, μαθαίνοντας σταδιακά τα μυστικά της τέχνης.

Από νεαρή ηλικία,

παρουσιάζει προσωπικές παραστάσεις σε εκπαιδευτικούς και πολιτιστικούς φορείς. Σημαντικοί σταθμοί στην πορεία του περιλαμβάνουν τη συμμετοχή του στην Παγκόσμια Ημέρα Μουσείων (2018, Μουσείο Θεάτρου Σκιών Ευγένιος Σπαθάρης), τη φιλανθρωπική δράση στη προσφυγική δομή Σχιστού (2021), το Πρώτο Φεστιβάλ Καραγκιόζη-Φασουλή (2024), καθώς και τη συμμετοχή του στο 12ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη του Δήμου Νέας Ιωνίας (2024).

Πολλές από τις φιγούρες του έχουν παρουσιαστεί σε εκθέσεις, ενώ αρκετές κοσμούν ιδιωτικές συλλογές.

Θάνος Κουτσομπόλης

«Έντυπες και ψηφιακές εκδόσεις»

Οι έντυπες εκδόσεις των εφημερίδων δεν έχουν πλέον την πέραση, που είχαν σε παλιότερες εποχές, όταν έκαναν θραύση στα περίπτερα.

Όμως και γενικότερα το έντυπο βιβλίο φαίνεται να διέρχεται μια μεταβατική περίοδο, με την κυριαρχία να παραμένει μεν, αλλά με το μέλλον να είναι ανόχι αθέβαιο,

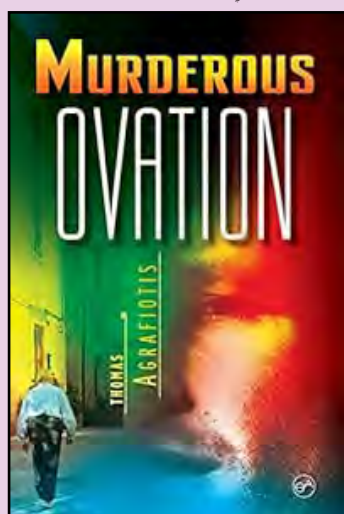
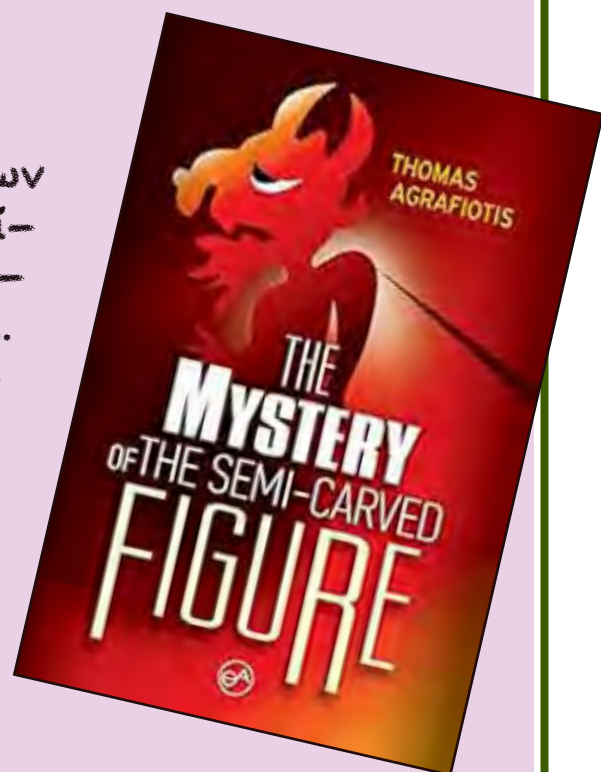
σίγουρα κάπως

ασαφές.

Όπως και να έχει, οι ηλεκτρονικές εκδόσεις έχουν κάνει την εμφάνισή τους και διεκδικούν και αυτές το δικαίωμα στις προτιμήσεις μας.

Παράλληλα, τουλάχιστον, ή και ταυτόχρονα, με το τυπωμένο χαρτί.

Μανωλάκης
ο Βομβιστής

Διακόσια χρόνια από τη μάχη στο Μανιάκι και τον ηρωικό θάνατο του Παπαφλέσσα του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Προτομή του Παπαφλέσσα στην Πάτρα

Διακόσια χρόνια από τη μάχη στο Μανιάκι και τον ηρωικό θάνατο του Παπαφλέσσα

Το έτος 1825 ήταν οριακό για την τύχη της Επανάστασης του 1821.

Η συμμαχία του Σουλτάνου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας με την Αίγυπτο του Μεχμέτ Αλή είχε ως αποτέλεσμα ο Ιμπραήμ, ο γιος του Μεχμέτ Αλή, να αποβιβαστεί στην Πελοπόννησο, για να καταπνίξει την ελληνική επανάσταση.

Η στρατηγική κίνηση του Ιμπραήμ ήταν να κινηθεί από το νότο, χτυπώντας τους επαναστατημένους Έλληνες στα νώτα τους.

Και ενώ οι από βορρά κινήσεις (όπως π.χ. του Δράμαλη το 1822) αντιμετωπίζονταν επιτυχώς, οι Έλληνες το 1825 μάλλον αιφνιδιάστηκαν αρνητικά, έχοντας μεταξύ τους και εμφύλιο πόλεμο.

Η νήσος Σφακτηρία, τόπος θυσιών από την αρχαιότητα, έμελε να αποτελέσει και τύμβο θυσιών για τους επαναστατημένους Έλληνες, που κάπως επιπόλαια αποπειράθηκαν να στήσουν άμυνα στην περιοχή της νοτιοδυτικής Πελοποννήσου εναντίον του Ιμπραήμ.

Ο επικεφαλής Αναγνωσταράς, ο χιλιάρχος Σαχίνης, ο ναύαρχος Τσαμαδός και ο Ιταλός φιλέλληνας Σανταρόζα συγκαταλέγονται μεταξύ των θυμάτων της σφαγής της Σφακτηρίας, ενώ ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος σώθηκε πάρα τρίχα, φτάνοντας έστω και κολυμπώντας στον «Άρη» του Τσαμαδού. Στους διασωθέντες, επίσης, εντοπίζεται και ο Σαχτούρης

Τα γεγονότα της θλιβερής αυτής άνοιξης του 1825 ήταν ο προάγγελος για την ταχύτατη επικράτηση (σχεδόν απόλυτη) του Ιμπραήμ σχεδόν σε ολόκληρη την Πελοπόννησο, λίγο πριν ο τελευταίος περάσει και απέναντι, κινούμενος προς το Μεσολόγγι.

Με τον Κολοκοτρώνη στη φυλακή, λόγω εμφυλίου πολέμου, σχεδόν ανήμπορο να δράσει αποτελεσματικά (κατά μέτω-

πο) ακόμα και μετά την αποφυλάκισή του, όλοι ήταν απογοητευμένοι και μάλλον έτοιμοι προς παράδοση.

Όλοι; Όχι. Ο αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δίκαιος, ο μπουρλοτιέρης των ψυχών, πασίγνωστος με το όνομα Παπαφλέσσας, πρόταξε τα στήθη του στο ανοχύρωτο και αφύλακτο από παντού (μη ορεινό) Μανιάκι, με ελάχιστους πολεμιστές, σε μια μάχη προαναγγελθείσης ήττας, για να εξιλεωθεί έτσι για τα πάθη και τα λάθη του εμφυλίου και περνώντας ένα μήνυμα στον πολυπληθέστερο τακτικό στρατό του Ιμπραήμ:

«Ιμπραήμ, δεν σε φοβόμαστε».

Ένα μήνυμα τόλμης και ανδρείας, εφάμιλλο του αντίστοιχου μηνύματος του Λεωνίδα και πάντα επίκαιρο, 200 χρόνια μετά:

20 Μαΐου 1825-20 Μαΐου 2025. Διακόσια χρόνια από τη μάχη στο Μανιάκι και τον ηρωικό θάνατο του Παπαφλέσσα.

Κείμενο: Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Εδώ
Τελάμε

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ
ΚΑΤΤΕΤΑΝΙΔΗ

ΘΥΜΑΜΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΛΕΥΤΕΡΗ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟ...

Με τον ποιητή και σκηνοθέτη Λευτέρη Ξανθόπουλο πρωτομίλησα μέσω θερμής τηλεφωνικής επικοινωνίας και με την παραίνεση του караγκιοζοπαίχτη τ. Προέδρου του Πανελληνίου Σωματίου Θεάτρου Σκιών, Πάνου Καπετανίδη.

Ήταν Δεκέμβριος του 2012, σε μια περίοδο συνεργασίας του Σωματίου με τον αξέχαστο Λευτέρη και στα πλαίσια των γυρισμάτων του ντοκιμαντέρ «Πού το πάει ο Καραγκιόζης», για την εκπομπή «Παρασκήνιο» της ΕΡΤ.

Μέσα στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας, ο Ξανθόπουλος τράβηξε πλάνα από την τότε κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Σωματίου, τον Ιανουάριο του 2013, στην οποία κοπή δεν είχα καταφέρει να παραβρεθώ, όπως μου είχε ζητήσει τηλεφωνικά ο Λευτέρης, προκειμένου να συνεργαστούμε.

Αυτό, βεβαίως, δεν μας εμπόδισε να συναντηθούμε σύντομα, από κοντά και για πρώτη φορά, στο σπίτι του, κάπου στα όρια της Πεντέλης με τα Βριλήσσια, όπου θα μου παρείχε πληροφορίες για τα γυρίσματα του νέου του ντοκιμαντέρ, σε σχέση με την παλιά του ταινία «Ο Δραπέτης», με τον Κώστα Καζάκο στο ρόλο του παλαίμαχου караγκιοζοπαίχτη Αντώνιου Μπάρκα.

Ήταν Κυριακή 20 Ιανουαρίου 2013 και μιλήσαμε για πολλά:

Για τον αείμνηστο Γιάνναρο, που μόλις την περασμένη Κυριακή 13 Ιανουαρίου, είχε τελεστεί στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πάτρας το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνό του. Είχε αφήσει την τελευταία του πνοή, το απόγευμα της Τρίτης 11 Δεκεμβρίου, στο νοσοκομείο του Αγίου Ανδρέα και ενώπιόν μου, λίγο μετά από την πρώτη τηλεφωνική μου επικοινωνία με τον Ξανθόπουλο, που γνώριζε καλά τον Γιάνναρο, μέσω του Γιάγκου Ανδρεάδη.

Για τον Γιάνναρο, μάλιστα, ο Λευτέρης είχε αποκαλύψει πως ήταν ένας από τους υποψηφίους για τον κινηματογραφικό ρόλο του «Δραπέτη» Μπάρκα. Τελικά, όμως, προκρίθηκε η ιδέα να δοθεί ο ρόλος στον Κώστα Καζάκο, έναν κατεχοχόν δραματικό ηθοποιό και μετά από έναν πολύ σκληρό ανταγωνισμό, καθώς στους υποψηφίους πρωταγωνιστές (και δίπλα σε ονόματα πάρα πολύ σπουδαίων ηθοποιών) φιγουράριζε ακόμη και το όνομα του Θανάση Βέγγου. Εστίασαμε, επίσης, στην κριτική της ταινίας «Ο Δραπέτης», την οποία πρόσφατα είχα γράψει και την οποία ο Λευτέρης είχε διαβάσει στο ψηφιακό περιοδικό του Σωματίου. Διαβάζοντας το πλούσιο υλικό που είχα συλλέξει με τις αυστηρές κριτικές της ταινίας από ελληνικές εφημερίδες, μου τόνισε πως ήταν τόσο διθυραμβικές οι δηλώσεις των Γάλλων κριτικών στα σχετικά γαλλικά έντυπα, που δεν είχε καθίσει να ασχοληθεί με τα αντίστοιχα ελληνικά.

Παραξενευόταν έτσι για την αυστηρότητα των Ελλήνων κριτικών, σαν τον Βασίλη Ραφαηλίδη, ο οποίος είχε μεν εκθειάσει το παλιότερο έργο του Ξανθόπουλου «Καλή πατρίδα, σύντροφε», αλλά υποτιμούσε την

αξία του «Δραπέτη». Ίσως λόγω του ότι ο Ξανθόπουλος είχε κρατήσει συνειδητά στην ταινία «Ο Δραπέτης» την αισθητική (αλλά και τη θεματική) των ταινιών του παλιού ελληνικού κινηματογράφου, όπως ο ίδιος μου τόνισε πολύ emphaticά. Κάτι προφανώς που δεν είχε αρέσει στον υπέρμαχο της διαφορετικής αισθητικής του «Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου» Βασίλη Ραφαηλίδη, αλλά και κάτι για το οποίο δεν είχε μετανιώσει ποτέ ο Ξανθόπουλος, που το επέλεξε ως συνειδητή σκηνοθετική άποψη των αρχών της δεκαετίας του 1990. Μου τόνισε, μάλιστα, για παράδειγμα, ότι η σκηνή της κυριακάτικης εκδρομής της οικογένειας Μπάρκα ήταν εμπνευσμένη από τις αντίστοιχες σκηνές με τις κυριακάτικες εκδρομές παλιών ελληνικών ταινιών, όπως π.χ. της μουσικής κωμωδίας «Μερικοί το προτιμούν κρύο» του Γιάννη Δαλιανίδη, με την κυριακάτικη βόλτα (μετά μουσικής και για μπάνιο) της οικογένειας του Κώστα Δούκα, της Τζόλης Γαρμπή και των παιδιών τους: Του Ντίνου Ηλιόπουλου, της Ρένας Βλαχοπούλου, της Ζωής Λάσκαρη και της Χλόης Λιάσκου. Παρά τις αντιρρήσεις των κριτικών στο εσωτερικό, ο απόηχος της ταινίας του «Δραπέτη» παραμένει ακόμα και σήμερα κομβικής σημασίας για τους λάτρεις του Θεάτρου Σκιών στη χώρα μας, κάτι που αφενός συνέδεε τον Ξανθόπουλο με τον караγκιοζοπαίχτη Βάγγο, με τον οποίο συνεργαστήκανε, αλλά και κάτι που ήθελε ο σκηνοθέτης να συνδέσει και με το ντοκιμαντέρ «Πού το πάει ο Καραγκιόζης», που γυριζόταν εκείνη την εποχή και το οποίο αρχικώς ήθελε να εστιάσει στον παλιό «καλό» καιρό, που σταδιακά χάνεται. Συμφωνήσαμε τέλος και για το στήσιμο μιας συνέντευξης για το εν λόγω ντοκιμαντέρ, μετά από την πρώτη του προβολή, σε τρεις μήνες, μιας συνέντευξης, που θα προανήγγειλε ένα ακόμη ντοκιμαντέρ περί Θεάτρου Σκιών, αυτή τη φορά για τον «Καραγκιόζη στον ελληνικό κινηματογράφο».

Και κάπου εκεί, τελικά, έγινε η πολύ μεγάλη «σεναριακή» ανατροπή:

Ο Λευτέρης, για το νέο του ντοκιμαντέρ, μου εξομολογήθηκε πως ενώ αρχικά σκεφτόταν να το διανθίσει και με σκηνές του «Δραπέτη», η κουβέντα μας τον οδήγησε στην (οριστική, κατά την πορεία) σκέψη να μην αναφερθεί τελικά καθόλου στα παλιά, δηλαδή να μην αναφερθεί καθόλου σε παλιές ταινίες γύρω από το Θέατρο Σκιών. Αντιθέτως και με αφορμή τα άρθρα μου για τον «Καραγκιόζη στον ελληνικό κινηματογράφο», στο ψηφιακό περιοδικό του Σωματείου, ο Λευτέρης είχε αρχίσει να σκέφτεται ένα νέο και ξεχωριστό επεισόδιο του «Παρασκηνίου» ακριβώς με αυτό το θέμα: «Ο Καραγκιόζης στον ελληνικό κινηματογράφο», αμέσως μετά από την ολοκλήρωση και την προβολή του επεισοδίου, που εκείνη την εποχή σκηνοθετούσε και ερχόμενος ήδη σε μια προκαταρκτική σχετική επικοινωνία με τη διοίκηση της ΕΡΤ και με τον επικεφαλής της εκπομπής του «Παρασκηνίου», Λάκη Παπαστάθη.

Τον Απρίλιο του 2013, λοιπόν, προβλήθηκε στην ΕΡΤ το ντοκιμαντέρ «Πού το πάει ο Καραγκιόζης» και σε ένα μήνα επισκέφτηκε και πάλι τον Λευτέρη στο σπίτι του, για να μου παραχωρήσει (και πάλι για το Σωματείο) μια συνέντευξη για αυτό το ντοκιμαντέρ και σε μια πληρέστατη παρουσίαση. Κάπου εκεί, με ενημέρωσε πως ο αείμνηστος Λάκης Παπαστάθης, ο δημιουργός του «Παρασκηνίου», είχε ήδη διαβάσει τα κείμενά μου για τον «Καραγκιόζη στον ελληνικό κινηματογράφο» και οραματιζόταν ένα σχετικό ντοκιμαντέρ για το αποκλειστικά κινηματογραφικό παρελθόν του Καραγκιόζη.

Με τη λογική αυτή, στο επεισόδιο «Πού το πάει ο Καραγκιόζης», ο Λευτέρης είχε αποφασίσει να εστιάσει αποκλειστικά και μόνο στο παρόν και το μέλλον της τέχνης του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών. Συνειδητά, λοιπόν, δεν ήθελε να αναφερθεί καθόλου στα παλιά, γιατί αφενός ο Καραγκιόζης οφείλει να κοιτάζει μπροστά και αφετέρου γιατί το παρελθόν είναι ένα τελείως ιδιαίτερο και διαφορετικό θέμα, το οποίο πρέπει να προσεγγιστεί ξεχωριστά.

Τον ιδεολογικό και θεματικό αυτό προσανατολισμό του συγκεκριμένου ντοκιμαντέρ (για το παρόν και το μέλλον και καθόλου για το παρελθόν του Καραγκιόζη), ο Ξανθόπουλος το απέδωσε στην κουβέντα μας και για το λόγο αυτό με ευχαρίστησε προσωπικά στους τίτλους τέλους της εκπομπής «Πού το πάει ο Καραγκιόζης». Εμένα μαζί με τον πολύτιμο φίλο του, Γιώργο Γούσια, εκ Θεσσαλονίκης και από την εποχή της ταινίας «Καλή πατρίδα, σύντροφε».

Δυστυχώς, όμως, με τον Ξανθόπουλο δεν ξαναβρεθήκαμε από κοντά, καθώς το ντοκιμαντέρ για το παρελθόν του Καραγκιόζη (στον ελληνικό κινηματογράφο και μέσω του κινηματογράφου) έμεινε τελικά στα χαρτιά. Σε λιγότερο από ένα μήνα από τα τέλη του Μάη και μετά από την ολοκλήρωση της συνέντευξης για το περιοδικό του Σωματείου, η ΕΡΤ έκλεισε με το γνωστό «Μαύρο» για δύο χρόνια (Ιούνιος 2013 με Ιούνιο 2015) και όταν άνοιξε ξανά, όλα πλέον είχαν αλλάξει. Ο Παπαστάθης, με τον οποίο είχα γνωριστεί από κοντά και είχαμε συμφωνήσει για όλα στην Πάτρα (και πάλι λίγο πριν από το «Μαύρο» και όταν παιζόταν, επί της Αγίου Νικολάου, η ταινία του «Ταξίδι στη Μυτιλήνη»), ακύρωσε τελικά τα μελλοντικά επεισόδια του «Παρασκηνίου».

Ο δε Λευτέρης, όμως, που ήταν κατά βάση ποιητής των λέξεων και μετά των εικόνων, συνέχισε να με τιμάει, στέλνοντάς μου, πάντοτε, αριθμημένα αντίτυπα από τις συλλεκτικές εκδόσεις των ποιημάτων του, με ιδιόχειρή του υπογραφή. Σύντομα, μου ζήτησε να τον βοηθήσω και με τα βιογραφικά των καραγκιοζοπαιχτών, ενόψει της έκδοσης της βιογραφίας του Βάγγου, «Ο Βάγγος στον Παράδεισο», την οποία ο ίδιος

ο Λευτέρης επιμελούταν για τις εκδόσεις «Καστανιώτη» με πολύ κέφι και με έμφαση στη λεπτομέρεια, καθώς, όπως μου έλεγε, ήθελε να βγει κάτι καλό και ποιοτικό στην τελική του μορφή.

Η σχετική μας επικοινωνία κράτησε για πολύ καιρό, με ανταλλαγές μηνυμάτων και με τηλεφωνήματα, με πιο σημαδιακό το τηλέφωνό του την ημέρα που γνώρισα από κοντά (στην περιοχή της ανατολικής Θεσσαλονίκης) και τον αγαπητό, κοινό μας φίλο πλέον, Γιώργο Γούσια, τον Απρίλιο του 2018.

«Ο Βάγγος στον Παράδεισο» ήταν σχεδόν έτοιμος, μετά από δουλειά ετών και με την επίσημη παρουσίασή του να λαμβάνει χώρα τον Ιούνιο του 2019, στην Αθήνα και σε μια πολύ πετυχημένη εκδήλωση, που άφησε εποχή...

Ένα χρόνο μετά, όμως, τον Ιούνιο του 2020 και βγαίνοντας από τον πρώτο εγκλεισμό της «πανδημίας», μάθαμε ξαφνικά ότι ο Λευτέρης «έφυγε»... Μια είδηση, που μας γέμισε θλίψη για τον αξέχαστο «Δραπέτη», στον οποίο από τότε (και κάθε Ιούνιο) θυμάμαι να του εύχομαι: «Καλή πατρίδα, Λευτέρη».

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΑΡΙΜΠΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο Οργανισμός Πολιτισμού
Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου
Αθηναίων, σε συνεργασία με τη
«Συλλογή Φιγούρων Θεάτρου Σκιών
Χαρίδημου» και το Μουσείο Γιάννη

Σκαρίμπα Χαλκίδας, παρουσίασε από τις
έως τις 25 Μαΐου 2025, στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» του Δήμου Αθηναίων,
την έκθεση «Γιάννης Σκαρίμπα στην Αθήνα», με αντίγραφα φιγούρων του
Καραγκιόζη, αφιερωμένη στην τέχνη του Θεάτρου Σκιών.

Στην αίθουσα της Συλλογής Χαρίδημου στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα», οι
επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν από κοντά αντίγραφα φιγούρων
Καραγκιόζη από τον σημαντικό λογοτέχνη Γιάννη Σκαρίμπα, προσφέροντας
μια σπάνια ματιά σε μια λιγότερο προβεβλημένη πτυχή του πολυσχιδούς έργου
του. Παράλληλα, εκτέθηκαν πρωτότυπες φιγούρες του Σωτήρη Χαρίδημου, ενός
άλλου αξιόλογου εκπροσώπου της τέχνης του Καραγκιόζη.

Στα εγκαίνια της έκθεσης, παρουσιάστηκε η παράσταση Θεάτρου Σκιών
«Ο Σκαρίμπα στην Αθήνα», εμπλουτίζοντας την εμπειρία των θεατών και
συνδέοντας παράλληλα την έκθεση με τη ζωντανή παράδοση του Θεάτρου

Σκιών. Φυσικά πάντα με
ελεύθερη είσοδο για το
κοινό.

Πριν από την
παράσταση, διαβάστηκε
μήνυμα του Προέδρου
του Συλλόγου «Φίλοι
Γιάννη Σκαρίμπα»
από τους τρεις
εκπροσώπους, που
τίμησαν την εκδήλωση:
«Σας καλωσορίζουμε εκ
μέρους του συλλόγου
Φίλοι Σκαρίμπα.
Θα θέλαμε σύντομα να
πούμε ότι προσπαθούμε

να κρατήσουμε ζωντανό και να διαδώσουμε

11

το έργο του, επειδή πιστεύουμε ότι μπορεί να συμβάλει σε καλές αξίες για την ανθρωπότητα. Ορισμένες από αυτές τις αξίες προσπαθήσαμε να αναδείξουμε μέσα στο έτος Σκαρίμπα 2024, που οργανώσαμε και υλοποιήσαμε στην Χαλκίδα, με απήχηση και σε όλη τη χώρα. Αξίες όπως, για παράδειγμα, οι αντιπολεμικές φιλαρμονικές αξίες, καθώς όπως γνωρίζουμε όλοι οι φωτιές του πολέμου ανάβουν σε πολλές περιοχές του πλανήτη και στη δική μας γειτονιά, ενώ οι πολεμικές δαπάνες αυξάνονται δραματικά.

Και αυτά σημαίνουν μία πορεία, που πρέπει εμείς οι απλοί άνθρωποι να τη σταματήσουμε, διότι οι εξουσίες την επιταχύνουν με δραματικές συνέπειες για τους λαούς, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα κερδοσκοπικά δικά τους συμφέροντα, όπως έλεγε και ο Σκαρίμπας. Μία άλλη αξία είναι η αλληλεγγύη των πολλών απλών ανθρώπων στα μικρότερα αλλά και μεγαλύτερα κοινά προβλήματά τους, τα οποία επίσης “γεννιούνται από τα κερδοσκοπικά συμφέροντα μιας χούφτας βδελλών”, όπως έλεγε και ο Σκαρίμπας. Και μία ακόμα αξία είναι αυτή της τέχνης, της τέχνης από τους απλούς ανθρώπους, για τους απλούς ανθρώπους, ακριβώς επειδή η τέχνη πρέπει να ομορφαίνει τη δική τους και τη δική μας ζωή και να μην γίνεται εργαλείο πόλωσης, όπως επιδιώκουν οι εξουσίες.

Ότι πίστευε σε αυτή την αξία ο Σκαρίμπας, φαίνεται και από το γεγονός ότι ο ίδιος ήταν ερασιτέχνης καραγκιοζοπαίχτης, φτιάχνοντας μόνος του τα σενάρια του, αλλά και τις φιγούρες, οι οποίες

αποτελούν αντικείμενα της πιο προωθημένης πρωτοπορίας εκείνου του καιρού. Πολλές από αυτές τις φιγούρες εκτίθενται ως αντίγραφα και εδώ.

Επίσης, ο κύριος Σωτήρης Χαρίδης έχει κατασκευάσει ο ίδιος αρκετά αντίγραφα αυτών των φιγούρων, που θα εκτίθενται εδώ στο Μουσείο του Χαρίδημου, μόνιμα, ως γωνιά του Σκαρίμπα. Ευχαριστούμε θερμά πάρα πολύ για αυτό τον κύριο Σωτήρη Χαρίδημο, ευχαριστούμε και τον ΟΠΑΝΔΑ και τον Δήμο Αθηναίων για τη θετική συμβολή τους στη 15ήμερη έκθεση ως τιμή στον Γιάννη Σκαρίμπα. Ευχαριστούμε και εσάς για την παρουσία σας εδώ και Καλή διασκέδαση με την παράσταση, την οποία έχουν ετοιμάσει για τη σημερινή μας εκδήλωση ο αξιοσέβαστος και αξιαγάπητος κύριος Σωτήρης Χαρίδης.

Κ. Κουτσουμπλής:

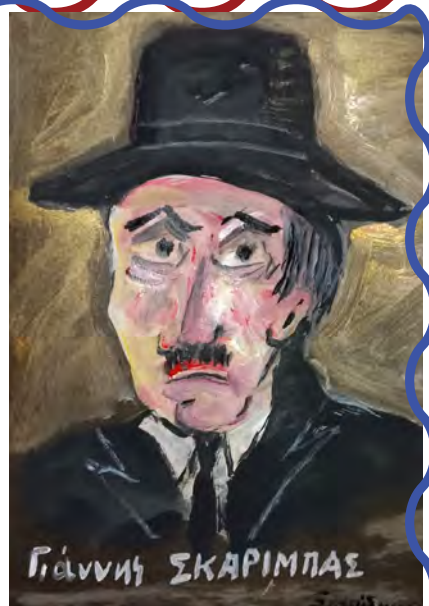
Μαζί με τους συνεργάτες μου, σήμερα, θα σας παρουσιάσουμε την παράσταση «Ο Καραγκιόζης και ο Γιάννης Σκαρίμπας στην Αθήνα», που είναι μια παράσταση εμπνευσμένη από

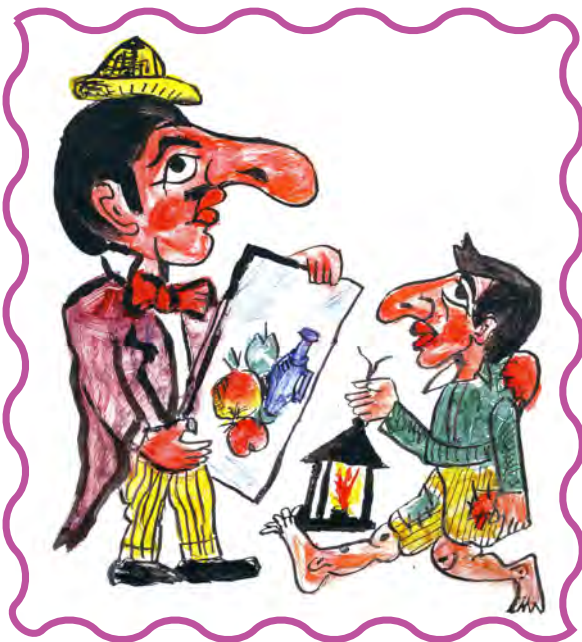
τον κύριο Σωτήρη Χαρίδημο, εμπλουτισμένη και με τα δικά μας στοιχεία. Θα ήθελα τώρα να έχουμε απόλυτη συγκέντρωση και προσοχή, για να απολαύσετε την παράσταση και μετά το τέλος της θα βγούμε έξω μαζί με τους συνεργάτες μου, για να σας αποκαλύψουμε ορισμένα από τα μυστικά της τέχνης του Θεάτρου Σκιών, καθώς και τις διάφορες φιγούρες, τα υλικά τους στον τρόπο κατασκευής και τα διάφορα τρικ, ενώ θα μοιράσουμε σε όλα τα παιδιά φιγούρες σε φωτοτυπίες. Οπότε, καλή διασκέδαση!

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ

ΟΤΤΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΒΥΛΑΣ

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ

13^ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη

Δήμου Νέας Ιωνίας

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

Διεύθυνση Αθλητισμού και Πολιτισμού

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Χορηγοί

ΛΟΗΝΑ

ΠΥΡΡΑ NEWS

94 FM

ΟΜΙΛΟΣ ΜΕΔΙΑ

Αμαρυσία

Εκφραση

94 FM

ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

FREE NEWS

ΕΡΕΥΝΑ

ΕΡΕΥΝΑ

ΕΡΕΥΝΑ

Καραγκιόζη
Καραγκιόζη

13^ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη

Δήμου Νέας Ιωνίας

Αφιερωμένο
στα 100 χρόνια
του Πανελληνίου
Σωματείου
Θεάτρου Σκιών

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο Καραγκιόζης και το Τζίνι
της Συμφοράς
Πάνος Καπετανίδης

ΤΡΙΤΗ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο Καραγκιόζης Δάσκαλος
Παναγιώτης Χατζηαναγνώστου

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο Μαγεμένος Πλάτανος
Γιάννης Νταγιάκος

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο Γάμος του
Μπαρμπαγιώργου
Τάσος Τσώνης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο Καραγκιόζης στη Ζούγκλα
Μιχάλης Ταυλάτος

ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ

Το σπέρτο
Νίκος Αργυρόπουλος
Η Μαγική Μποτίλια
Μιχάλης Ζαχαρής

Συμμετέχει λαϊκή ορχήστρα
Κύμβαλο - τραγούδι: Κλέαρχος Κορκόβελος
Βιολί: Γιάννης Αναστασόπουλος
Κιθάρα: Κλεάνθης Γλυνός